»republica *suscepit*, ut quibus hominibus per senatum, per po»pulum Romanum, per omnes magistratus, in foro, in suffra»giis, in hac urbe, in republica versari liceret iis omnibus mor»tem acerbam crudelemque proponeret, si fortuna eos ad ali»quam partem Siciliae detulisset." Hoc loco haereo in vocabulo *suscepit*, quod mihi prorsus a sententiae consilio abhorrere videtur. Dicimur enim *suscipere* id, quod fieri non possit sine aliqua molestia vel saltem labore; sed hoc non est huius loci, nisi statuere velimus CICERONEM hoc loco ironice loqui, cui opinioni adversatur quam maxime ratio totius loci. Requiritur, ni fallor, verbum, quo notetur arrogantia Verris, qui ipse homo nihili eos supplicio affecerit, quos Senatus populusque Romanus salvos incolumesque velint esse. Equidem corrigendum esse arbitror *sumsit*, i. e. fere arrogavit, quod testimoniis demonstrare putidum sit.

Putidum emblema ad hoc usque tempus occupavit fragmentum CHAMAELEONTIS, quod legitur apud ATHENAEUM Libro IX. p. 374. A; narrat ibi CHAMAELEON ANAXANDRIDEM Comicum solitum esse eas comoedias, quibus praemium non reportavisset, dare *κατατεμεῖν εἰς τὸν λιβανωτόν*, neque secundis curis retractasse. *Καὶ πολλά*, pergit CHAMAELEON, *ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας. Λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου. Θαυμάζω οὖν πῶς ὁ Τηρεὺς περιεσώθη, μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τῶν αὐτοῦ.*

In his vellem aliquis me doceret, quomodo verba *λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου* connexa sint cum iis quae praecedunt et sequuntur, et quod argumentum contineant, propter quod miretur CHAMAELEON TEREUM servatum esse. Equidem e textu eliminanda esse illa verba arbitror et margini reddenda, ubi male sedulus lector ex SUIDA, opinor, adscripserat.

Apud HESYCHIUM sub voce *Αὐχένιοι* legimus *χιτῶνος εἶδος ὑπὸ Ἀντιφάνους*. Non memini me vidisse apud Lexicographos scrip-

toris alicuius testimonium afferri eo modo, quo in nostro loco videmus. Arbitror ὑπό corruptum esse in eoque latere Ὕπνῳ, quae comoedia ANTIPHANIS notissima est.

In EURIPIDIS *Rheso* vs. 488 Rhesus Hectori dicit, se solum pugnare velle cum hostibus; vel saltem, inquit,

τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα

cui Hector

οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.

Vox ἐντάξαι nihili est in hac sententia et emendatione eget. Coniicio legendum esse ἀντᾶραι, quae vox non nimis a vulgata recedit et optimum sensum praebet.

AESCHINES in Oratione *contra Timarchum* pag. 24. med. acerrime invehitur in DEMOSTHENEM, quod iuvenes divites, quorum patres mortui essent corrumperet, et ad omne genus flagitiorum institueret: eumque arguit hoc fecisse in ARISTARCHO MOSCHI filio, quem narrat propter scelera in exilium ire coactum esse. Occisus enim erat ab isto ARISTARCHO NICODEMUS APHIDNAEUS βιαίῳ θανάτῳ ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ᾗ ἐπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. In his vocabulum ἀποτμηθείς sanum non est, possumus enim ἀποτέμνειν caput alicuius, manus et alia eiusdemmodi quae prominent, sed linguam ἀποτέμνειν Graeci qui accurate loquebantur, non dicebant. In ea re constans usus requirit praepositionem ἐκ, quae cum κόπτειν, τέμνειν aliisque verbis composita, usurpatur, si sermo est de aliqua corporis parte interiore extundenda, vel exsecanda[1]; cuius rei exempla non opus est proferre, cum passim in lexicis in promtu sint. Igitur hoc quoque loco legendum arbitror τὴν γλῶτταν ἐκτμηθείς, quae coniectura certa videtur, quandoquidem SUIDAS, ut nunc video, in voce Παρρησία, ubi nostrum locum citat, lectionem habet, quam nos proponimus.

T. J. H.

---

[1]) Conferatur notissimus HOMERI versus :

ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.